

Beklaagd van:

te

Als (mede)eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van:

, geboren te op 3
oktober 1939, technisch regent, wonende te

;

ingevolge akte van schenking van de naakte
eigendom op 16.10.1976 door notaris te
waarbij de volle eigendom bekomen is
door het overlijden op van de
vruchtgebruikster;

Van 18 oktober 1994 tot datum der dagvaarding, een overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, van ca. 100 m², fungerend als magazijn, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.5.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand; namelijk van het instandgehouden magazijn, en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 9.000 BEF., thans gelezen als 223,10 euro, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Vermeld in de rand van de overschrijvingen, gedaan
 op het Hypotheekkantoor te op
 15.11.1976
 op 18.02.1994
 11.01.2002 - Kosten: 65,09 euro - De
 Bewaarder (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
 - op 16 juni 2003 door beklagde tegen al de
 schikkingen
 - op 18 juni 2003 door het Openbaar Ministerie
 tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
 betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest door 1
 rechter op 3 juni 2003 door de correctionele
 rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
 volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
 gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie
 van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door
 de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van
 de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29
 april 2000).

Deze feiten vormen een voortdurend misdrijf
 waarvan de verjaring pas begint te lopen als de
 delictuele toestand ophoudt of vanaf het laatst
 strafbare feit, te weten 21 december 2001, datum
 van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van
 Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000,
 1089 P 99).

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te
 vanaf 18 oktober 1994 tot 21 december 2001 (bevel
 tot dagvaarding), een wederrechtelijk opgerichte
 constructie in stand te hebben gehouden, nl. een

overdekking en inrichting van een open ruimte achter de winkel, fungerend als magazijn.

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999 ...

verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999 ...

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,

dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Verklaart beklaagde schuldig aan deze feiten, zoals verbeterd en geactualiseerd qua tijdsbepaling.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van (450 : 40,3399), hetzij 11,16 euro, gebracht op 2.232 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 119,41 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak - inclusief de vloerplaten - van het magazijn van 100 m² achter de winkel en dit binnen een periode van DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het

vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 223,10 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de datumbepaling van de feiten heeft gepreciseerd als "van 18 oktober 1994 tot 21 december 2001 (bevel tot dagvaarding)";

Overwegende dat de feiten van de tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving; dat bijgevolg de tenlastelegging dient aangevuld te worden met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000,

artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van beklaagde ingestelde strafvordering daardoor niet gewijzigd worden;

Dat de beklaagde van deze actualisering in kennis gesteld werd ingevolge het kantschrift van het Openbaar Ministerie van 8 juni 2005 zoals gevoegd aan het strafdossier en hij zich daarop heeft kunnen verdedigen;

Overwegende dat de in stand gehouden bouwwerken gelegen zijn in woongebied en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsancie zoals voorzien in dat artikel niet geldt;

Dat er alzo evenmin nog aanleiding bestaat om in te gaan op de herstellvordering;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals hierboven aangegeven (pagina's 5-6);

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de precisering van de datumbepaling van de feiten;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende;

Stelt vast dat ten aanzien van de beoogde feiten geen strafsanctie geldt en ontslaat derhalve de beklaagde van verdere rechtsvervolging uit dien hoofde;

Stelt vast dat er geen aanleiding bestaat om nog te oordelen omtrent de herstellvordering;

Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DERTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier